

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Biciu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Biciu Alexandru XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.02.2020 – 26.03.2021

Instanța de apel: 19.04.2021 – 08.12.2021

Instanța de recurs ordinar: 04.07.2022 – 07.11.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 26 martie 2021, Biciu Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, care, potrivit art.72 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

Măsura preventivă, arestarea preventivă, aplicată în privința lui Biciu Alexandru, a fost menținută până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, cu anunțarea în căutare, și calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare, aplicată lui Biciu Alexandru, urmînd a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Colesnic Raisa și Colesnic Vasile către Biciu Alexandru privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

A fost încasat de la Biciu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Raisa, suma de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

A fost încasat de la Biciu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Vasile, suma de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În rest, pretențiile din acțiune au fost respinse.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Biciu Alexandru este învinuit de faptul că la data de XXXXX, aproximativ la ora XX, deținând permis de

conducere a vehiculelor de categoria „ B”, cu numărul XXXXX, fiind treaz și conducând autoturismul de model „Ssangyong Kyron” cu numerele de înmatriculare de stat XXXXX, deplasându-se pe partea carosabilă a traseului R-6 „Chișinău-OrheiBălți” în direcția mun. Chișinău, în regiunea km 33+931,40 (m), manifestând imprudență în traficul rutier, încâlcind prevederile pct. pct. 42.2) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus, pct. 45.1) al aceluiași regulament, care îl obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situație rutieră, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și nu a redus viteza de deplasare până la limita care i-ar garanta siguranța traficului, nu a manifestat prudență sporită și nu a ținut seama de situație rutieră existentă la momentul deplasării- carosabil umed, la determinarea vitezei de circulație, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului pentru a garanta siguranța traficului ca să aibă posibilitatea să oprească în siguranță în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, deci nu a luat măsurile corespunzătoare situației rutiere la deplasarea pe acest sector de drum, a ieșit pe contrasens, ca urmare a comis tamponarea frontală, cu partea laterală stînga a vehiculului pe care îl conducea, în vehiculul de model „Mercedes 308D” cu numărul de înmatriculare XXXXX la volanul căruia se afla cet. Colesnic Vasile, iar pe bancheta din față cet. Colesnic Raisa.

În rezultatul tamponării celor două mijloace de transport cet. Colesnic Vasile i-au fost cauzate fractură închisă, cominutivă a patelei drepte cu deplasare și lezare a aparatului extensor a gambei, fractura rotulei; contuzia țesuturilor moi ale toracelui pe stînga, contuzia țesuturilor moi și echimoză în regiunea periorbitală pe stînga, care se califică drept vătămare corporală medie. Iar pasagerul autovehiculului de model „Mercedes 308D” cu numărul de înmatriculare XXXXX, Colesnic Raisa a.n XXXXX, i-au fost cauzate fractură închisă a femurului stîng, 1/3 medie cu deplasarea fragmentelor; fractură închisă, cominutivă a femurului drept, 1/3 distală; fractură închisă a osului radial pe stînga în loc tipic cu deplasarea fragmentelor; plăgi contuze pe cap și genunchiul drept, care se califică drept vătămare corporală gravă.

Astfel, prin acțiunile sale, Biciu Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin (3) lit. a) Cod penal, individualizată prin: *„încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- *avocatul Conoval Igor în numele inculpatului*, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei decizii prin care Biciu Alexandru să fie achitat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit a) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;

- *avocatul Foltea Vasile în numele părților vătămate și civile Colesnic Raisa și Colesnic Vasile*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care

Biciu Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal și stabilirea maximului pedepsei cu închisoarea prevăzut de sancțiunea acestui articol, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu menținerea măsurii preventive - arestarea preventivă, până la rămânerea definitivă a sentinței, cu anunțarea în căutare și calcularea termenului din momentul reținerii acestuia. Admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, cu: încasarea în folosul părții vătămate Colesnic Raisa, din contul inculpatului Biciu Alexandru a prejudiciului moral cauzat în sumă de 500.000 (cinci sute mii) lei și a cheltuielilor de asistență juridică suportate în legătură cu prezentul proces penal în faza de urmărire penală și de judecare în fond a cauzei penale, în mărime totală de 10.000 (zece mii) lei. Încasarea în folosul părții vătămate Colesnic Vasile din contul inculpatului Biciu Alexandru, a prejudiciului moral cauzat în sumă de 100.000 (una sută mii) lei și a cheltuielilor de asistență juridică suportate în legătură cu prezentul proces penal în faza de urmărire penală și de judecare în fond a cauzei penale, în mărime totală de 10.000 (zece mii) lei. Aplicarea măsurilor asigurătorii asupra bunurilor lui Biciu Alexandru, pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, până la momentul în care sentința va deveni definitivă;

- *acuzatorul de stat Tăut Dorina a declarat apel suplimentar*, prin care a solicitat admiterea apelului avocatului Foltea Vasile în numele părților vătămate și părților civile Colesnic Raisa și Colesnic Vasile, casarea sentinței în partea individualizării pedepsei penale numite, rejudecarea cauzei penale potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatului Biciu Alexandru, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, să-i fie stabilită maximul pedepsei cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu admiterea integrală a acțiunii civile. În rest, sentința contestată să fie menținută fără modificări.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Conoval Igor a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești din prima instanță, s-a constatat cu certitudine lipsa probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei și veridicității în susținerea învinuirii lui Biciu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, iar instanța de judecată urma să-l achite pe Biciu Alexandru de infracțiunea incriminată pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, din următoarele considerente: Conform rechizitoriului Biciu Alexandru a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.3 lit.a) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență o vătămare corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Prima instanță nu a ținut cont că după finalizarea cercetării judecătorești din lista probelor prezentate de acuzare și examinate în ședință de judecată, nici o probă nu confirmă cu certitudine săvârșirea de către Biciu Alexandru încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Aanaliza conținutului sentinței adoptate în privința lui Biciu Alexandru denotă caracterul formal al acesteia, interpretarea extensivă a legii și circumstanțelor cauzei

penale, fără a ține cont că învinuirea adusă lui Biciu Alexandru este una abstractă, incorectă, neprobată și ilegală ceea ce înseamnă că, nu a ținut cont instanța de judecată faptul că procurorul a încălcat mai multe norme ale codului de procedură penală, drepturi și chiar principii generale care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Dreptului Omului și a Libertății fundamentale.

Instanța de judecată nu a ținut cont că declarațiile părților vătămate Colesnic Raisa și a lui Colesnic Vasile nu sunt confirmate cu alte probe prin coroborare cercetate în instanța de judecată. Declarațiile lui Colesnic Raisa și Colesnic Vasile sunt combătute de martorii Biciu Cristina și Cenușă Oleg, martori oculari ai accidentului rutier, care au declarat că până la producerea accidentului rutier șoferul vehiculului de model "Mercedes 308d " conducea cu viteză excesivă, fiind probabil încărcat cu marfa nu respecta marcajul benzii sale de circulație, iar în momentul impactului șoferul nu a frânat și nu a încercat să evite accidentul rutier. Prima instanță nu a luat în considerație faptul că de către procuror în cadrul urmăririi penale nu a fost cercetat sub toate aspectele cauza producerii accidentului rutier, organul de urmărire penală și procurorul nu au dispus cercetarea ambelor unități de transport după producerea accidentului de către specialiști calificați, raporturile de inspecție tehnică periodică anexate la dosar nu reflectă starea de fapt a acestora la momentul accidentului, de către procuror nu a fost numită expertiza auto-tehnică necesară în astfel de situații și care ar elucida obiectiv cauza produce- accidentului rutier și ar da răspuns la multe întrebări, cum ar fi: Care era starea tehnică a ambelor automobile implicate în accident ii momentul producerii acestuia și dacă aveau careva defecțiuni tehnice (inclusiv și starea cauciucurilor) care puteau să influențeze la conducerea autovehiculelor, dacă da, care erau aceste defecțiuni? - Este posibil de a stabili viteza automobilelor implicate în accident în momentul tamponării după deformările caroseriilor? Vinovăția lui Biciu Alexandru nu se constată nici prin procesul verbal de cercetare la fața locului și nici prin schița accidentului rutier, or prin aceste acte pot fi redată circumstanțe concrete și nici ce încălcări au fost admise ale Regulamentului Circulației Rutiere, cum ar viteza excesivă și neadaptarea vitezei la carosabilul umed.

Acțiunea incriminată inculpatului Biciu Alexandru – „încălcarea regulilor de securitate a circulației” - la examinarea cauzei în fond nu a fost demonstrată, în acțiunile inculpatului lipsește atât latura obiectivă, cât și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal. Acuzatorul de stat nu a probat întrunirea elementelor infracțiunii imputate inculpatului, care se caracterizează prin încălcarea regulilor de securitate a circulației care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. Fapta prejudiciabilă se poate manifesta atât prin acțiune, cât și prin inacțiune având în cazul nostru modalitatea de comitere prin încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport; - instanța de judecată nu a ținut cont că în cazul în care componenta infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport există atât în acțiunile/inacțiunile inculpatului cât și în acțiunile/inacțiunile victimei, urmează să aibă loc responsabilitatea reciprocă a participanților la trafic. Instanța de judecată nici nu s-a expus în sentință referitor la faptul că conform materialelor cauzei penale, la f.d.82 este ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a cet.Colesnic Vasile a.n.XX facându-se referire că conform Raportului de constatare medico-legală nr.XXX

la cet.Colesnic Vasile leziunile depistate sunt calificate ca vătămare corporală mediu, iar la f.d.52 conform Raportului de expertiză judiciară nr.XXX din XX la cet.Colesnic Vasile leziuni corporale care sunt calificate ca vătămare corporală medie.

Conform normei prevăzute la art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal victima ale infracțiunii date pot fi doar persoanele care au leziuni corporale grave, fiindu-i eronat atribuită calitatea de victimă lui cet.Colesnic Vasile prin prisma art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal și absolut eronat dispusă încasarea din contul lui Biciu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Vasile a sumei de 50 000 lei pentru prejudiciu moral și 10 000 lei pentru cheltuieli de judecată, iar în conformitate cu prevederile art.251 alin.(2) Cod de procedură penală instanța de judecată urma să constate nulitatea actului procedural emis, fiind încălcate prevederile legale referitoare la atribuirea calității persoanei.

La caz există dubii în probare învinuirii aduse inculpatului, iar în sentință de condamnare în mod imperativ urmează să se facă referire doar la probe care demonstrează cu certitudine, tară careva dubii vinovăția, consideră că în prezenta cauză penală toate dubiile instanța de judecată urma să le interpreteze în favoarea inculpatului Biciu Alexandru.

3.2. În motivarea cererii de apel avocatul Foltea Vasile a invocat că, prima instanță nejustificat a neglijat atât normele legale, prevăzute de art.art.62 alin.(l) lit.b1); 65l; 264 alin.(3) Cod penal, cât și recomandările expuse în pct.17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.20 din 08.07.1999, Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației, la examinarea cauzelor penale, referitoare la încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatare a mijloacelor de transport; - Pct.16.în cadrul judecării cauzelor penale instanțele judecătorești urmează să individualizeze cu strictețe măsura de pedeapsă și să aplice inculpaților pedeapsa pentru infracțiunile contra siguranței transporturilor, luând în considerație caracterul și gradul de pericol social la săvârșirea infracțiunii, personalitatea făptuitorului și circumstanțele care agravează ori atenuază responsabilitatea; - Pct.17.Conform art.65 C.P. pentru infracțiunile contra securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, instanțele judecătorești au dreptul să discute chestiunea cu privire la aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare - privațiunea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen nu mai mic de un an. Reducerea termenului de pedeapsă complementară la un termen nu mai mic de un an la stabilirea pedepsei în baza art.264 alin.4. 6 C.P. este posibilă numai dacă există circumstanțe prevăzute de art.79 C.P.

La compartimentul „Individualizarea pedepsei inculpatului” (fila 17 a sentinței), instanța neîntemeiat a menționat că: „în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante au fost constatate: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni grave.” În acest sens, urmează a fi menționat că art.76 alin.(1) lit.a) Cod penal, nominalizează în calitate de circumstanțe atenuante doar săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave. Respectiv, faptul comiterii de către Biciu Alexandru a infracțiunii grave, prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, a fost atribuită nejustificat de instanța de judecată, contrar normei legale prevăzute de art.76 alin.(l) lit.a) Cod penal - la circumstanțe atenuante. Suplimentar, prima instanță nu a ținut cont, în deplină măsură, de norma art.75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. În acest sens, deși Legea penală acordă o

posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, sentința atacată: nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului în limita minimă a sancțiunii prevăzute pentru infracțiunea comisă de Biciu Alexandru, astfel încât s-a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, fapt ce denotă că soluția adoptată este una vădit neîntemeiată, deoarece instanța de fond nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către reprezentantul părților vătămate în concluziile scrise prezentate după dezbaterile judiciare.

Pedeapsa penală sub formă de 3 ani închisoare este prea blândă în raport cu fapta și consecințele ei grave, fiind greșit individualizată, fără a răspunde principiului proporționalității, precum și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, pentru a restabili echitatea socială, a corecta inculpatul, precum și a preveni săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Prima instanță nu a analizat cu diligența corespunzătoare și nu a luat în considerare faptul că: a) acțiunile ilegale și prejudiciabile ale inculpatului s-au soldat cu cauzarea vătămarilor corporale grave cet.Colesnic Raisa, precum și vătămarilor corporale mai puțin grave cet.Colesnic Vasile, care conducea regulamentar vehiculul său; b) că inculpatul, prin intermediul avocatului contractual și a martorilor apărării, a renunțat la poziția adaptată în cadrul urmăririi penale și nu și-a recunoscut vina de comiterea faptei incriminate; c) că inculpatul timp de 17 luni, de la momentul comiterii accidentului în traficul rutier și până la momentul emiterii sentinței, nu a încercat să ajute ori să contribuie la tratamentul și reabilitarea părților vătămate, nu a recuperat prejudiciul moral și material cauzat acestora precum și nici nu a încercat să întreprindă careva acțiuni în acest sens; d) că inculpatul Biciu Alexandru, fiind conducător auto, cunoștea că mijlocul de transport este o sursă de pericol sporit, care în cazul unei exploatare neconforme poate genera un prejudiciu de o gravitate înaltă și că urma să respecte cu strictețe normele Regulamentului Circulației Rutiere, însă la 26.09.2019 a ignorat prevederile acestuia, fapt care a dus la consecințele examinate în instanța de judecată prin prisma art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal; e) că deși la caz au fost reținute ilegal prezența circumstanței atenuante săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni grave” și caracterizarea pozitivă a inculpatului, aceste circumstanțe sunt incomensurabile în raport cu urmările prejudiciabile grave survenite prin săvârșirea infracțiunii și suportate de către părțile vătămate Colesnic Raisa și Colesnic Vasile; f) că infracțiunile de acest gen i-au amplexat în Republica Moldova, fiind blamate de societate și mass-media, dar și că legea penală apără aceste valori (viața și sănătatea persoanei) de orice atentat și anume prin instituirea măsurilor adecvate de pedeapsă care a urma a fi aplicată anume pentru a evita contribuirea la dezvoltarea în rândul cetățenilor (victimelor) a sentimentului că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului și curmarea încrederii infractorilor în faptul, că vor fi blând pedepsiți; g) că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; h) că instanța de judecată nu s-a condus în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei de criteriile de individualizare a pedepsei și nu și-a realizat obligațiunea de a stabili măsura pedepsei adecvate infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, prima instanță nu a ținut cont de faptul că deși în faza de urmărire penală, inculpatul a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii și, chipurile, s-a căit, ulterior în faza cercetării judecătorești, prin intermediul avocatului și soției sale audiate ca martor - Biciu Cristina, a menționat că nu recunoaște vina. Respectiv, prima instanță pasiv a lăsat fără atenția corespunzătoare aspecte importante care demonstrează real personalitatea inculpatului, în special: că acest comportament, de simulare a căinței sincere în faza preliminară a procedurilor penale, a fost adaptat de inculpat exclusiv pentru a orienta procurorii să nu aplice în privința sa măsuri preventive restrictive, în scopul părăsirii teritoriului Republicii Moldova: că inculpatul, imediat ce cauza penală a fost expediată pentru examinare în instanța de judecată, a părăsit teritoriul Republicii Moldova, eschivându-se de la judecarea cauzei, că acest comportament, a evoluat prin obrăznicia manifestată de inculpat care nu a contribuit în nici un fel la tratamentul și îngrijirea părților vătămate, care au fost imobilizate perioade îndelungate la pat, fiind în imposibilitate să se întrețină și să desfășoare activitate profesională, că inculpatul a încercat să folosească declarațiile lui Oleg Cenușa, care inițial nu a fost documentat de reprezentanții organului de urmărire penală ca fiind martor ocular al accidentului în traficul rutier din XX. În acest sens, inculpatul a tergiversat intenționat momentul prezentării lui Oleg Cenușa în calitate de martor al apărării, neindicându-l în lista probelor apărării, doar pentru a face imposibil verificarea geolocalizării acestuia la data XXX pe motivul expirării termenului de păstrare a datelor informatice de către Companiile de telefonic mobilă.

Suplimentar, în cadrul procesului de audiere a acestui pretins martor, s-a demonstrat conexiunile între fiul său cu inculpatul Biciu Alexandru, ambii sportivi ai școlilor de lupte: că inculpatul a insistat asupra audierii în calitate de martor a soției sale Biciu Cristina, urmărind scopul inducerii în eroare a instanței de judecată referitor la circumstanțele de fapt privind viteza de deplasare a automobilelor; momentul în care s-a produs ciocnirea și alte detalii. Doar sub imperiul întrebărilor și insistențelor părții acuzării, martorul Biciu Cristina a făcut declarații care îl incriminează total pe Biciu Alexandru. În consecință, acest comportament, în coroborare cu probele administrate în dosar, demonstrează nu doar vinovăția inculpatului de comiterea faptei incriminate, dar și aspectele de absență a căinței și a conștientizării gravității faptei prejudiciabile comise de el. Anume din aceste considerente, instanța de judecată urma să-i aplice maximul pedepsei stabilite de sancțiunea art.264 alin (3) lit.a) Cod penal.

Instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de părțile civile în acțiunea civilă, iar sentința atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de admitere parțială a pretențiilor în partea ce ține de quantumul prejudiciului moral, acestea fiind expuse neclar, prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În partea motivatorie a sentinței, prima instanță, după enumerarea argumentelor de fapt și de drept expuse de părțile civile în acțiunea civilă, s-a limitat în a menționa că, citez: „Referitor la cerințele privind repararea prejudiciului moral pretins de părțile vătămate Colesnic Vasile și Colesnic Raisa, instanța de judecată reține următoarele: Potrivit cererii privind repararea prejudiciului pretins, se atestă că se solicită încasarea de la inculpatul Biciu Alexandru XX a prejudiciului moral în mărime

de 100,000 (Una sută mii) lei pentru reclamantul Colesnic Vasile și de 500.000 (Cinci sute mii) lei pentru reclamanta Colesnic Raisa și încasarea cheltuielilor de asistență juridică. În speță, inculpatul Biciu Alexandru XX, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut, pledându-se nevinovat de fapta care i se incriminează.

Astfel, în împrejurările enunțate, instanța de judecată găsește cerințele formulate de părțile vătămate Colesnic Vasile și Colesnic Raisa, întemeiate deoarece în speță a fost constatat faptul juridic necesar apariției răspunderii delictuale: fapta ilicită, vinovăția, raportul causal între fapta comisă și prejudiciul adus. La fel, instanța de judecată a reținut că, infracțiunea comisă de inculpat, a adus atingere ce atentează asupra relațiilor sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea sănătății persoanei, astfel prin însăși natura faptei, cu siguranță s-au cauzat consecințe negative care se produc asupra dezvoltării psihice a părților vătămate, ce lezează onoarea, demnitatea și inviolabilitatea personalității, starea bună a sănătății părții vătămate, respectiv prejudiciu moral. Totodată instanța a relevat că, o recompensă neechitabilă ar crea repulsie față de actul de justiție în sine, merit a restabili echitatea; instanța de judecată a considerat necesar, de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de Colesnic Vasile și Colesnic Raisa și dispune: de a încasa, de la inculpatul Biciu Alexandru XXX, în beneficiul lui Colesnic Raisa, a sumei de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică; - de a încasa de la Biciu Alexandru XXX, în beneficiul lui Colesnic Vasile, a sumei de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. Prin urmare, instanța de judecată consideră că, recompensa menționată, va fi proporțională, suficientă și echitabilă la caz, ținând cont și de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului." Respectiv, deși, pe de o parte, instanța de fond, în blocul precizat, apreciază cerințele formulate de părțile vătămate Colesnic Vasile și Colesnic Raisa ca întemeiate, ulterior printr-o singură propoziție menționează că consideră necesar a admite parțial acțiunea civilă, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului.

Astfel, sentința atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de admitere parțială a pretențiilor în partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral, acestea fiind expuse neclar, prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO).

În acest sens, motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formularea unei concluzii logice. Simpla afirmare a unei concluzii fără indicarea unei date concrete, fără a arăta în ce mod a fost stabilită acea dată sau referirea explicită ori implicită la actele cauzei în general nu înseamnă a motiva.

La compartimentul admiterii parțiale a pretențiilor părților civile Colesnic Raisa și Colesnic Vasile în partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral, sentința primei instanțe nu conține nici un element de raționament juridic apt să conducă la concluzia

examinării efective a cauzei, fapt care creează o restrângere disproporționată a dreptului părților civile și vătămate la un proces echitabil care poate fi compensată doar prin intervenția instanței de apel întru garantarea respectării dreptului la un proces echitabil.

3.3. În motivarea cererii de apel acuzatorul de stat Tăut Dorina a invocat că, la data de 15 noiembrie 2021, după prezentarea cauzei penale și a cererii de apel subsemnatului, a constatat că legalitatea sentinței în cauza lui Biciu Alexandru este afectată de o eroare de drept substanțial. La această etapă a procesului penal, este solidar cu poziția avocatului apelant Vasile Foltea în numele părților vătămate și părților civile Colesnic Raisa și Colesnic Vasile privind netemeinicia sentinței pe dimensiunea individualizării de către prima instanță a pedepsei închisorii numite în sarcina inculpatului Biciu Alexandru.

Revenind la obiectul prezentului apel suplimentar, se impune constatarea că instanța de fond nu a argumentat necesitatea excluderii pedepsei complementare obligatorii sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport. Astfel, așa cum rezultă din textul părții rezolutive a sentinței, prima instanță a numit în sarcina inculpatului Biciu Alexandru pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal pedeapsa principală de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis și nu a făcut absolut nici o mențiune despre pedeapsa complementară arătată în sancțiunea normei de condamnare.

În condițiile în care pedeapsa sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport nu este una alternativă, prima instanță urma să argumenteze motivat excluderea ei din pedeapsa finală aplicată inculpatului Biciu Alexandru. La acest compartiment nu comportă relevanță faptul că această pedeapsă este una complementară.

Prima instanță greșit a aplicat speței judecate regulile individualizării pedespei penale prevăzute la art.61 și 75 Cod penal. Astfel, conducându-se de prevederile articolul 402 alin.(4) Cod procedură penală, acuzatorul de stat a înșușit integral motivele apelului declarat de către avocatului apelant Vasile Foltea în numele părților vătămate și părților civile Colesnic Raisa și Colesnic Vasile pe care le completează cu noile argumente/motive expuse supra.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, au fost admise apelurile declarate de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Biciu Alexandru, avocatul Foltea Vasile în numele părților vătămate și civile Colesnic Raisa și Colesnic Vasile și apelul suplimentar declarat de către acuzatorul de stat Tăut Dorina, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Biciu Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264 al.(3) lit.a) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Măsura preventivă, arestarea preventivă, aplicată în privința lui Biciu Alexandru, a fost menținută, cu anunțarea în căutare și calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare, aplicată lui Biciu Alexandru, urmînd a fi calculat, din momentul reținerii acestuia.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Colesnic Raisa și Colesnic Vasile către Biciu Alexandru privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat de la Biciu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Raisa suma de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

S-a încasat de la Biciu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Vasile suma de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În rest, pretențiile din acțiune au fost respinse.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, Biciu Alexandru la data de XXXXX, aproximativ la ora 10:30, deținând permis de conducere a vehiculelor de categoria „ B”, cu numărul XXX, fiind treaz și conducând autoturismul de model „Ssangyong Kyron” cu numerele de înmatriculare de stat XXX, deplasându-se pe partea carosabilă a traseului R-6 „Chișinău-Orhei-Bălți” în direcția mun. Chișinău, în regiunea km 33+931,40 (m), manifestând imprudență în traficul rutier, încălcând prevederile pct. pct. 42.2) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus, pct. 45.1) al aceluiași regulament, care îl obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situație rutieră, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și nu a redus viteza de deplasare până la limita care i-ar garanta siguranța traficului, nu a manifestat prudență sporită și nu a ținut seama de situație rutieră existentă la momentul deplasării- carosabil umed, la determinarea vitezei de circulație, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului pentru a garanta siguranța traficului ca să aibă posibilitatea să oprească în siguranță în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, deci nu a luat măsurile corespunzătoare situației rutiere la deplasarea pe acest sector de drum, a ieșit pe contrasens, ca urmare a comis tamponarea frontală, cu partea laterală stânga a vehiculului pe care îl conducea, în vehiculul de model „Mercedes 308D” cu numărul de înmatriculare XXX la volanul căruia se afla cet. Colesnic Vasile, iar pe bancheta din față cet. Colesnic Raisa.

În rezultatul tamponării celor două mijloace de transport cet. Colesnic Vasile i-au fost cauzate fractură închisă, cominutivă a pateleii drepte cu deplasare și lezare a aparatului extensor a gambei, fractura rotulei; contuzia țesuturilor moi ale toracelui pe stânga, contuzia țesuturilor moi și echimoză în regiunea periorbitală pe stânga, care se califică drept vătămare corporală medie. Iar pasagerul autovehiculului de model „Mercedes 308D” cu numărul de înmatriculare XXX, Colesnic Raisa a.n XX, i-au fost cauzate fractură închisă a femurului stîng, 1/3 medie cu deplasarea fragmentelor; fractură închisă, cominutivă a femurului drept, 1/3 distală; fractură închisă a osului radial pe stînga în loc tipic cu deplasarea fragmentelor; plăgi contuze pe cap și genunchiul drept, care se califică drept vătămare corporală gravă.

Prin încheierea Judecătorei XX, a fost dispusă anunțarea în căutare a inculpatului Biciu Alexandru XX și aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile cu eliberarea mandatului judecătoresc.

La XX, a fost pornit dosarul de căutare nr. XX în privința inculpatului Biciu Alexandru, vina în comiterea infracțiunii la faza de urmărire penală a recunoscut, și, în conformitate cu art.art. 351, 352 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Astfel, examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Biciu Alexandru pe deplin prin următoarele mijloace de probă pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Colenic Raisa; declarațiile părții vătămate Colesnic Vasile; declarațiile martorului Cenușa Oleg; declarațiile martorului Biciu Cristina; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 26.09.2019 (f.d. 9- 16); raportul de expertiză nr. XX din 16.11.2019 (f.d. 52-53); raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 16.11.2019 (f.d. 54-55).

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 25 ianuarie 2020, dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Biciu Alexandru XXX a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal al Republicii Moldova.

Analizând probele administrate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a considerat că acțiunile infracționale ale inculpatului Biciu Alexandru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de: art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe semnele încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de către partea apărării în interesele inculpatului la caz nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Biciu Alexandru în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264 alin. (3) lit.a) Cod penal

Instanța de apel a statuat că, la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare a persoanei. Prin prisma normelor citate supra, instanța de judecată constată în afara oricăror dubii rezonabile că, prin acțiunile sale, Biciu Alexandru, a comis infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, individualizată prin încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Articolul 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, stabilește răspunderea penală pentru încălcarea regulilor de securitate a

circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel a reținut că obiectul juridic special în cazul infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal, are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Obiectul material al infracțiunii îl formează corpul persoanei. În speță, prin acțiunile sale inculpatul a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. În acest context, urmează a fi relevat că, în virtutea art.2 al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din data de 07.06.2007, siguranța a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la trafic împotriva accidentelor și consecințelor acestora. Victimă, a infracțiunii prevăzute de art.264 Cod penal, este persoana fizică care a suferit o vătămare medie, gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel a reținut că, prin Raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 16.11.2019, se atestă că Colesnic Vasile a suferit o vătămare corporală medie, sub formă de: fractură închisă, cominutivă a pateleii drepte cu deplasare și lezare a aparatului extensor a gambei, fractura rotulei; contuzia țesuturilor moi ale toracelui pe stânga, contuzia țesuturilor moi și echimoză în regiunea periorbitală pe stînga, care au putut fi provocate de la acțiunea traumatică cu obiect contodent dur, sau la lovirea de acesta, corespund timpului și circumstanțelor indicate în ordonanță (accident rutier), în comun condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală medie. Iar prin raportul expertiză judiciară nr. XX din 16.11.2019, se atestă că Colesnic Raisa a suferit o vătămare corporală gravă, sub formă de: fractură închisă a femurului stîng, 1/3 medie cu deplasarea fragmentelor, fractură închisă, cominutivă a femurului drept, 1/3 distală, fractură închisă a osului radial pe stînga în loc tipic cu deplasarea fragmentelor, plăgi contuze pe cap și genunchiul drept, care au putut fi provocate de la acțiunea traumatică cu obiect contodent dur, sau la lovirea de acesta, corespund timpului și circumstanțelor indicate în ordonanță (accident rutier), în comun condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și care se califică drept vătămare corporală gravă

Instanța de apel a relevat că, potrivit prevederilor pct. 3) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin anexa nr.1 la HG nr. 357 din 13.05.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere (în continuare RCR), participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente. În acest context, urmează a fi relevat că, în virtutea art. 2 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din data de 07.06.2007, siguranța a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la trafic împotriva accidentelor și consecințelor acestora.

Latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 Cod penal - constă din fapta prejudiciabilă - acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport.

Latura obiectivă a infracțiunii, în varianta imputată lui Biciu Alexandru are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă cauzarea a vătămărilor corporale victimei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport; 5) locul săvârșirii infracțiunii, și anume - drumul public.

Prin drum public se subînțelege orice cale de comunicație terestră, inclusiv construcțiile artificiale și drumurile rudimentare, deschisă pentru circulația vehiculelor și a pietonilor, administrată de un organ abilitat, precum și drumurile de acces pe teritoriile adiacente care nu se află în imediata apropiere a drumului.

Potrivit pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere (în continuare RCR), aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente. Pct. 11 lit. f) RCR, prevede că „ la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului ”.

Conform pct.45 RCR, 1) „Conducătorul auto trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situație rutieră”. Conform pct. 45. 2) al RCR, „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța a traficului Potrivit art.22 alin.(4) din Legea nr.131-XVI din 07.06.07 privind siguranța traficului rutier, participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează numai prin vinovăție imprudentă, caracterizată prin una din cele două modalități ale acesteia - neglijența criminală sau încrederea exagerată în sine.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, care are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport, criteriile care sunt întrunite în speță. Or, la momentul comiterii infracțiunii și anume la data de 29 septembrie 2019, inculpatul Biciu Alexandru avea vârsta de 24 de ani, era responsabil și avea calitatea specială de conducător al autovehiculului. Urmările prejudiciabile în cazul art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, se exprimă prin vătămarea gravă a integrității corporale a persoanei, aflat în legătură de cauzalitate cu fapta prejudiciabilă, realizată cu mijlocul de săvârșire a infracțiunii - mijlocul de transport.

Subsecvent celor enunțate, instanța de apel a constatat cu certitudine că în acțiunile lui Biciu Alexandru sunt întrunite elementele infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport ce s-a

soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale și sănătății. Subsecvent, sub aspectul laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (3) Cod penal, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța apreciază că inculpatul Biciu Alexandru a dat dovadă de imprudență față de fapta prejudiciabilă precum și imprudență față de urmările prejudiciabile.

Instanța de apel a conchis că, toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios în ședința de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Iar, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, instanța de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în comiterea faptelor imputate.

Instanța de apel având în vedere argumentele apelurilor declarate în coraport cu circumstanțele constatate reține că, la stabilirea pedepsei, instanța ține seama de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată, la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Instanța de apel a specificat că, sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Instanța de apel a considerat, că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, stabilind termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal. Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Instanța de judecată, este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de

individualizare a acesteia. În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 din Codul penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reiterat că, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv atât pentru inculpați, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită, apreciind critic alegațiile referitoare la jurămintele inculpaților de a nu mai comite asemenea infracțiuni și vârsta acestora.

Potrivit art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, infracțiunea dată, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal circumstanțe atenuante a fost constatate: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni grave. Circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, ce agravează răspunderea inculpatului nu au fost stabilite.

Astfel, constatând vinovăția inculpatului Biciu Alexandru, instanța de apel a reținut că, ultimul a comis o infracțiune din imprudență, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca o infracțiune gravă, anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, iar la domiciliu se caracterizează pozitiv, iar instanța de apel la individualizarea pedepsei urmează să aplice o pedeapsă echitabilă și proporțională personalității inculpatului Biciu Alexandru și circumstanțelor comiterii faptei incriminate, întru cât aceasta să atingă scopul legii penale.

Instanța de apel a reiterat că, la 05 noiembrie 2019, în privința inculpatului Biciu Alexandru a fost pornit dosar de căutare. Astfel, conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art.61 din Codul penal, reieșind din: personalitatea inculpatului care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) din Codul penal, se clasifică ca infracțiune gravă, precum și din limitele pedepsei cu închisoare stabilite în art. 264 alin. (3) din Codul penal, instanța de apel a considerat că în privința inculpatului Biciu Alexandru, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, care, potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

Totodată, luând în considerație că prima instanță nu a argumentat necesitatea excluderii pedepsei complementare obligatorii sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport. Astfel, așa cum rezultă din textul părții rezolutive a sentinței, instanța de fond a numit în sarcina inculpatului Biciu Alexandru pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal pedeapsa principală de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis și nu a făcut absolut nici

o menține despre pedeapsa complementară arătată în sancțiunea normei de condamnare.

În acest context, instanța de apel a reiterat că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

În speță, instanța de apel a apreciat că art.79 Cod penal nu este aplicabil în privința inculpatului, atât în modalitatea de aplicare a unei pedepse de o altă categorie, cât și în modalitatea de ne aplicarea în privința inculpatului a pedepsei complementare obligatorii sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, deoarece careva circumstanțe atenuante excepționale în privința acestuia nu au fost constatate.

Cu referire la prevederile normelor precitate, instanța de apel a constatat că, prin încheierea XXX, inculpatul Biciu Alexandru a fost anunțată în căutare și a fost aplicată măsura preventivă arestarea preventivă, pe o durată de 30 de zile cu calcularea termenului deținerii din momentul reținerii acestuia. La 05 noiembrie 2020, în privința inculpatului Biciu Alexandru, a fost pornit dosar de căutare. Potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, măsurile preventive ... pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței. Reieșind din faptul că, instanța de apel, a adoptat soluția aplicării față de inculpatul Biciu Alexandru, a pedepsei sub formă de închisoare cu executare, instanța de judecată consideră necesar de a menține măsura preventivă - arestarea preventivă, în privința inculpatului Biciu Alexandru Mircea, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Referitor la latura civilă în prezenta cauză penală, instanța de apel a reținut că, prin ordonanța din XX (f.d. 81, 89), părțile vătămate Colesnic Vasile și Colesnic Raisa au fost recunoscute ca parte civilă, fiindu-le explicate drepturile prevăzute de art.62 Cod de procedură civilă, iar la XX, în cadrul urmăririi penale, au înaintat acțiune civilă solicitând a fi admisă integral și de a fi încasat de la Biciu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Raisa a prejudiciului moral în mărime de 500 000 (cinci sute mii) lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 (cinci mii) lei, și de a fi încasat de la Biciu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Vasile a prejudiciului moral în mărime de 100 000 (o sută mii) lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 (cinci mii) lei. Ulterior, în ședința de judecată a instanțe de fond părțile vătămate Colesnic Raisa și Colesnic Vasile, prin intermediul avocatului acestora, Foltea Vasile, au înaintat cerere de mărire a cuantumului pretențiilor din cererea de chemare în judecată. S-a invocat că, ca rezultat, după accidentul în traficul rutier comis la XX și până în prezent - XX, reclamantii sunt în imposibilitate să activeze pentru a se întreține. Mai mult, ambii reclamantii au suferit intervenții chirurgicale preliminare fiind în imposibilitate să se deplaseze de sine stătător pe parcursul unor perioade îndelungate. Astfel, reclamantul Colesnic Vasile a fost imobilizat la pat o perioadă de 4,5 luni, iar acum se deplasează exclusiv cu ajutorul unei cârje speciale, iar reclamanta Colesnic Raisa, după ce o perioadă de 6 luni a fost imobilizată la pat, necesitând îngrijiri speciale din partea rudelor, până în prezent-XX are nevoie de îngrijiri speciale deplasându-se cu greu cu ajutorul cârjelor și urmează să fie supusă intervențiilor chirurgicale repetate.

Respectiv, ambii reclamantii urmare a traumelor suferite ca rezultat al accidentului provocat de inculpatul Biciu, au avut și au până în prezent un disconfort

permanent. Mai mult, fracturile suportate și intervențiile chirurgicale au determinat pentru o perioadă îndelungată de timp, inconveniențe pentru reclamantii de a practica activitățile de serviciu și ambientale; au cauzat dureri insuportabile în procesul de recuperare și probleme de comunicare cu prietenii și mediul social. Indică că, în această perioadă, reclamantii au fost puși în situația de a abandona gospodăria și mediul obișnuit de trai pe care-l aveau în or.XX, inclusiv activitatea economică în cadrul Societății Comerciale „XXX” S.R.L., administrată de Colesnic Raisa, fiind nevoiți în primele 6 luni, iar ulterior periodic, să se afle la rudele sale din mun.Chișinău pentru a beneficia de îngrijiri speciale, dar și să contracteze contyra plată serviciile unui îngrijitor în acest sens. Această stare psiho-emoțională generată de consecințele traumatismului suferit, le-a provocat și le provoacă în prezent stări episodice de frustrare și neîncredere în ziua de mâine. Reclamantii subliniază că din momentul comiterii accidentului în traficul rutier - X și până în prezent - XX, pârâțul Biciu Alexandru nu a contribuit în nici un fel pentru a acoperi daunele cauzate prin infracțiune, în special cheltuielile necesare pentru intervențiile chirurgicale suportate de reclamantii și cheltuielile pentru îngrijirea acestora, fapt care demonstrează atitudinea ușuratică a acestuia și neconștientizarea de către el a consecințelor faptelor sale prejudiciabile.

Aceste împrejurări, au impus și impun la moment reclamantii să ceară umilitor ajutorul rudelor, inclusiv financiar pentru a putea supraviețui și a suporta perioada postoperatorie și de recuperare. În esență, faptele prejudiciabile comise de inculpatul Biciu Alexandru și comportamentul indiferent al acestuia manifestat după comiterea infracțiunii, care a plecat din Republica Moldova eschivându-se de la judecarea cauzei penale, se constituie în calitate de suferințe psihice și fizice care atentează la viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională a reclamantilor și-i motivează să ceară repararea prejudiciului moral cauzat și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu acest proces penal. Reclamantii menționează că pe lângă criteriile generale, în această speță urmează a fi luate în considerare criteriile specifice de evaluare a cuantumului acestor despăgubiri, în special: - faptul că ambii reclamantii au suportat grave suferințe fizice urmare a traumelor primite în rezultatul impactului la XX; urmare a acțiunilor de extragere din salonul autovehiculului model „Mercedes 308 D”, cu n/î XXXXX în procesul descarcerării; urmare a transportării până la instituțiile spitalicești unde le-au fost administrate calmante, precum și în perioada postoperatorie și de recuperare; - faptul că ambii reclamantii au suportat începând cu XX până în prezent prejudiciul agrement și estetic, manifestat prin atingeri aduse armoniei fizice și înfățișării sale; imposibilitatea ducerii modului obișnuit de viață; prin necesitatea schimbării locului de trai și abandonării gospodăriei proprii din or.XX; prin necesitatea deplasării reclamantului Colesnic Vasile după intervențiile chirurgicale cu mijloace speciale; prin necesitatea acceptării serviciilor îngrijitorilor speciali din partea reclamantei Colesnic Raisa, care în primele 6 luni din data de 26.09.2019 nu putea să se ridice din pat și până în prezent nu poate să se deplaseze fără ajutorul unei persoane și a cârjelor; restrângerea posibilităților reclamantilor de a se bucura de viață, de a avea parte din plin de satisfacții materiale și spirituale pe care aceasta le poate oferi. În general, reclamantii nu doar că nu au posibilitate să muncească în mod obișnuit pentru a se putea întreține, dar și nu pot să se ocupe cu alte activități care dau vieții culoare și valoare, cum ar fi: cultura, sportul, ocupațiile dezinteresate referitoare la familie și

societate. Faptul că, în special, reclamanta Colesnic Raisa a pierdut speranța de viață datorită imposibilității de a se ridica din pat și de a folosi mâna stângă, precum și datorită imposibilității de a continua administrarea efectivă a Societății comerciale pe care o gestiona; - faptul că reclamantul Colesnic Vasile o perioadă de 4,5 luni a fost în imposibilitate de a se ridica din pat, suportând inclusiv suferințe psihice provocate de starea gravă în care se află soția sa la moment, precum și incertitudinii dinamicii pozitive a tratamentului de care beneficiază la moment; - faptul că reclamanții au suferit un prejudiciu fiziologic și corporal, ce rezultă din vătămările corporale consemnate în Rapoartele nr.XX care-l vizează pe Colesnic Vasile și nr.XX, careo vizează pe Colesnic Raisa. Acest prejudiciu fiziologic și corporal constă în privarea reclamanților de avantajele unei vieți normale. Ca rezultat, reclamanții au dreptul la reparații morale pentru prejudiciul corporal în calitate de sancțiune a principiului inviolabilității corpului uman. Faptul că ambii reclamanți au suportat stres posttraumatic și prejudiciu psihiatric, care a decurs din șocul inopinat al impactului la XX, resimțit la nivelul sistemului nervos. Aceasta s-a conturat în perioadele de recuperare postoperatorii, prin depresia reacțională și nevrozele manifestate în raport cu rudele și cei care încercau să intre în contact cu reclamanții în perioada de după 26.09.2019 până în prezent; - faptul că prin raportul de expertiză medico-legală nr.XX, care-o vizează pe Colesnic Raisa este evident că a fost pusă în primejdie viața acesteia și că ambii reclamanți au suferit un prejudiciu estetic grav, care rezultă și din fotografiile depuse la dosar.

Consecințele consemnate în Rapoartele de expertiză cu referire la ambii reclamanți, admit posibilitatea existenței simptomatologiei dureroase, reclamanții având dureri și în prezent. În mod special, reclamanta Colesnic Raisa are dureri de o intensitate deosebită, care împiedică reluarea de către aceasta a activității profesionale. Mai menționează că, daunele morale suportate de reclamanți, constau inclusiv în dureri fizice și psihice „*pretium doloris*”, manifestate prin rănirea și mutilarea acestora ca rezultat al acțiunilor neglijente ale învinuitului și a comportamentului acestuia după infracțiune. La fel menționează că gravitatea prejudiciului moral suportat ca rezultat al acțiunilor ilegale ale învinuitului la 26.09.2019 și ca rezultat al comportamentului indiferent al acestuia după comiterea infracțiunii - este mare, motiv pentru care quantumul prejudiciului moral stabilit de instanța de judecată trebuie să fie una substanțială și echitabilă în mărime de 100000 (Una sută mii) lei pentru reclamantul Colesnic Vasile și de 500000 (Cinci sute mii) lei pentru reclamanta Colesnic Raisa, pentru a asigura efectiv o compensație suficientă a prejudiciului moral suferit în calitate de „preț” pentru suferința fizică și psihică suportată.

Instanța de apel a constatat că, anume despăgubirile morale în mărime de 100 000 lei pentru reclamantul Colesnic Vasile și 500 000 lei pentru reclamanta Colesnic Raisa vor prezenta un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora, precum și luând în considerare aspectele relevante în cauză, precum numărul îngrijirilor medicale, consecințele accidentului rutier, punerea în primejdie a vieții acestora și condițiile economice din Republica Moldova. Reclamanții pretind că mărimea indicată a prejudiciului moral este determinată de importanța prejudiciului moral pentru ambele victime; durata îndelungată și intensitatea mare a durerilor fizice și psihice suportate de aceștia; tulburările și neajunsurile suferite de victimele

prejudiciate moral. Vârsta reclamanților este un aspect deosebit de important în acest sens, deoarece influențează în mod considerabil viteza negativă de recuperare a organismului după intervențiile chirurgicale complexe și complicate; precum și influențează considerabil în sens negativ așteptările de refacere a activităților economice a Societății comerciale administrate. Ținând cont de vârsta înaintată a reclamanților, de durata și continuitatea suferințelor suportate ca rezultat al accidentului în traficul rutier, urmările vătămărilor nu pot fi temporare, trecătoare. Aceste urmări se vor constitui în calitate de sechele permanente, resimțite toată viața, care vor cauza perpetuu daune morale. Reclamanții vor fi determinați să suporte tratamente periodice, deosebit de dureroase, prejudiciul moral constând inclusiv în suferința fizică și psihică intensă de viitor. Vătămările suportate de reclamanți se concretizează în prejudiciu moral, care este consecința ireversibilă a vătămării, în special: paralizia temporară a mâinii stângi a reclamantului Colesnic Raisa, imposibilitatea ridicării acesteia din pat, imposibilitatea reclamantului Colesnic Vasile de a se deplasa în absența mecanismelor ajutoare - care lipsesc reclamanții de posibilitatea de a participa la viața socială și de a se bucura de avantajele acestei participări. Anume acest prejudiciu poate fi atenuat prin acordarea unor despăgubiri, în completarea celor stabilite pentru acoperirea pierderilor patrimoniale suferite, despăgubiri care să asigure o ambianță corespunzătoare în familie sau în afara ei, prin care să înlocuiască, cel puțin în parte, acele latitudini pe care omul deplin sănătos le are, dar de care a fost lipsit ireversibil prin accidentul a cărui victime au devenit Colesnic Vasile și Colesnic Raisa, atingând scopul de „a alina, prin mijloacele reparației bănești, condițiile de viață alterate ale victimelor.” La fel consideră că, instanța judecătorească urmează să oblige pârâtul să compenseze reclamanților cheltuielile de asistență juridică, suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală în cauza penală în sumă de 5000 lei pentru Colesnic Vasile și 5000 lei pentru Colesnic Raisa, dar și a asistenței juridice acordate de avocat pe parcursul judecării în fond a cauzei penale, în sumă de 5000 lei pentru Colesnic Vasile și 5000 lei pentru Colesnic Raisa, care sunt demonstrate facturile fiscale și bonurile de plată prezentate în cadrul procesului.

Referitor la cerințele privind repararea prejudiciul moral pretins de părțile vătămăte Colesnic Vasile și Colesnic Raisa, instanța de apel a reținut că potrivit cererii privind repararea prejudiciului pretins, se atestă că se solicită încasarea de la inculpatul Biciu Alexandru a prejudiciului moral în mărime de 100.000 (una sută mii) lei pentru reclamantul Colesnic Vasile și de 500.000 (cinci sute mii) lei pentru reclamanta Colesnic Raisa și încasarea cheltuielilor de asistență juridică. În speță, inculpatul Biciu Alexandru Mircea, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut, pledîndu-se nevinovat de fapta care i se incriminează.

Astfel, în împrejurările enunțate, instanța de apel a considerat cerințele formulate de părțile vătămăte Colesnic Vasile și Colesnic Raisa, întemeiate deoarece în speță a fost constatat faptul juridic necesar apariției răspunderii delictuale: fapta ilicită, vinovăția, raportul causal între fapta comisă și prejudiciul adus.

La fel, instanța de apel a reținut că, infracțiunea comisă de inculpat, a adus atingere ce atentează asupra relațiilor sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea sănătății persoanei, astfel prin însăși natura faptei, cu siguranță s-au cauzat consecințe negative care se produc asupra dezvoltării psihice a

părților vătămate, ce lezează onoarea, demnitatea și inviolabilitatea personalității, starea bună a sănătății părții vătămate, respectiv prejudiciu moral. Totodată instanța a relevat că, o recompensă neechitabilă ar crea repulsie față de actul de justiție în sine, merit a restabili echitatea

Reieșind din acest fapt, instanța de apel a considerat necesar, de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de Colesnic Vasile și Colesnic Raisa și a dispus de a încasa de la inculpatul Biciu Alexandru, în beneficiul lui Colesnic Raisa, a sumei de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică; - de a încasa de la Biciu Alexandru, în beneficiul lui Colesnic Vasile, a sumei de 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. Or, instanța de apel a conchis că recompensa menționată, va fi proporțională, suficientă și echitabilă la caz, ținând cont și de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6), 10), 12) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1 În susținerea recursului avocatul Conoval Igor invocă că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor, s-a constatat cu certitudine lipsa probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziilor și veridicității în susținerea învinuirii lui Biciu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, iar instanța de apel urma să-l achite pe inculpat de infracțiunea incriminată, pe motiv că fapta acestuia nu întrunșete elementele infracțiunii.

Instanța de apel a dat o încadrare juridică greșită faptei săvârșite de către Biciu Alexandru, adică eronat a apreciat probele administrate. Instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.8 alin.(3) Cod de procedură penală „Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu potfi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu potfi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului”.

Instanța de apel verificând legalitatea sentinței adoptate nu a ținut cont că după finalizarea cercetării judecătorești din lista probelor prezentate de acuzare și examinate în ședință de judecată, nici o probă nu confirmă cu certitudine săvârșirea de către Biciu Alexandru încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Analiza conținutului sentinței și deciziei adoptate în privința lui Biciu Alexandru denotă caracterul formal al acestora, interpretarea extensivă a legii și circumstanțelor cauzei penale, fără a ține cont că învinuirea adusă lui Biciu Alexandru este una abstractă, incorectă, neprobată și ilegală ceea ce înseamnă că, nu a ținut cont instanța de judecată faptul că procurorul a încălcat mai multe norme ale codului de procedură penală, drepturi și chiar principii generale care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 pct. I din Convenția Europeană pentru Apărarea Dreptului Omului și a Libertății fundamentale.

Instanța de apel nu a apreciat corect declarațiile părților vătămate Colesnic Raisa și a lui Colesnic Vasile care nu sunt confirmate cu alte probe prin coroborare cercetate în instanța de judecată. Declarațiile lui Colesnic Raisa și Colesnic Vasile sunt combătute de martorii Biciu Cristina și Cenușă Oleg, martori oculari ai accidentului rutier, care au declarat că până la producerea accidentului rutier șoferul vehiculului de model „Mercedes 308d” conducea cu viteză excesivă, fiind probabil încărcat cu marfă nu respecta marcajul benzii sale de circulație, iar în momentul impactului șoferul nu a frânat și nu a încercat să evite accidentul rutier.

Prima instanță și instanța de apel nu au luat în considerație faptul că de către procuror în cadrul urmăririi penale nu a fost cercetat sub toate aspectele cauza producerii accidentului rutier, organul de urmărire penală și procurorul nu au dispus cercetarea ambelor unități de transport după producerea accidentului de către specialiști calificați, raporturile de inspecție tehnică periodică anexate la dosar nu reflectă starea de fapt a acestora la momentul accidentului, de către procuror nu a fost numită expertiza auto-tehnică necesară în astfel de situații și care ar elucida obiectiv cauza producerii accidentului rutier și ar da răspuns la multe întrebări, cum ar fi: care era starea tehnică a ambelor automobile implicate în accident la momentul producerii acestuia și dacă aveau careva defecțiuni tehnice (inclusiv și starea cauciucurilor) care puteau să influențeze la conducerea autovehiculelor, dacă da, care erau aceste defecțiuni? Este posibil de a stabili viteza automobilelor implicate în accident în momentul tamponării după deformările caroseriilor?

Vinovăția lui Biciu Alexandru nu se constată nici prin procesul verbal de cercetare la fața locului și nici prin schița accidentului rutier, or prin aceste acte nu pot fi redate circumstanțe concrete și nici ce încălcări au fost admise ale Regulamentului Circulației Rutiere, cum ar viteza excesivă și neadaptarea vitezei la carosabilul umed. În acest sens, acțiunea incriminată inculpatului Biciu Alexandru — ”încălcarea regulilor de securitate a circulației”, la examinarea cauzei în fond și în apel nu a fost demonstrată, în acțiunile condamnatului lipsește atât latura obiectivă, cât și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Acuzatorul de stat nu a probat întrunirea elementelor infracțiunii imputate inculpatului, care se caracterizează prin încălcarea regulilor de securitate a circulației care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. Fapta prejudiciabilă se poate manifesta atât prin acțiune, cât și prin inacțiune având în cazul nostru modalitatea de comitere prin încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport.

Instanța de apel nu a ținut cont că în cazul în care componența infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport există atât în acțiunile/inacțiunile condamnatului cât și în acțiunile/inacțiunile victimei, urmează să aibă loc responsabilitatea reciprocă a participanților la trafic.

De către instanța de apel incorect a fost apreciat și admis apelul acuzatorului de stat Tăut Dorina, or deși procurorul a invocat temeiul de depunere apelului prevederile art.402 alin.(4) Cod de procedură penală, totuși acest apel a fost depus după aproape 7 luni de zile de când cauza penală se afla pe rol la Curtea de Apel Chișinău, iar acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă data de când a primit apelul părții vătămate și urma a fi calculat termenul de 15 zile de atac, prin urmare apelul acuzatorului de stat urma a fi declarat tardiv.

De asemenea, nu este clar din care motive instanța de apel a admis apelul apărării prin care se solicită achitarea lui Biciu Alexandru, însă îi stabilește condamnatului o pedeapsă mai aspră decât cea stabilită de primă instanță, iar la individualizarea pedepsei instanța de apel în nici un fel nu a luat în calcul personalitatea condamnatului care pe lângă faptul că se caracterizează pozitiv are și distincții de stat, iar acest fapt denotă aplicarea eronată de către colegiul penal a prevederilor art.61, 75 Cod penal.

6. Referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat a fost depusă de către procuror, care solicită dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de către titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul face referință la eroarile prescrise la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, concretizate prin omisiunea instanței de apel de a se expune asupra tuturor argumentelor invocate în apel, dar și pronunțarea unei hotărâri nemotivate, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Referitor la temeiul de recurs invocat de avocatul Conoval Igor, prin prisma art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul apărării, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul mai constată că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece, instanța de apel la adoptarea soluției de casare a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Biciu Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal și aplicarea unei pedepse sub formă de 3 ani închisoare, a respectat prevederile legale,

adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, la caz, instanța de apel a constatat că, Biciu Alexandru la data de XX, aproximativ la ora XX, deținând permis de conducere a vehiculelor de categoria „B”, cu numărul XX, fiind treaz și conducând autoturismul de model „Ssangyong Kyron” cu numerele de înmatriculare de stat XXX, deplasându-se pe partea carosabilă a traseului R-6 „Chișinău-Orhei-Bălți” în direcția mun. Chișinău, în regiunea km 33+931,40 (m), manifestând imprudență în traficul rutier, încălcând prevederile pct. pct. 42.2) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care prevede că pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus, pct. 45.1) al aceluiași regulament, care îl obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situație rutieră, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și nu a redus viteza de deplasare până la limita care i-ar garanta siguranța traficului, nu a manifestat prudență sporită și nu a ținut seama de situație rutieră existentă la momentul deplasării- carosabil umed, la determinarea vitezei de circulație, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului pentru a garanta siguranța traficului ca să aibă posibilitatea să oprească în siguranță în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, deci nu a luat măsurile corespunzătoare situației rutiere la deplasarea pe acest sector de drum, a ieșit pe contrasens, ca urmare a comis tamponarea frontală, cu partea laterală stânga a vehiculului pe care îl conducea, în vehiculul de model „Mercedes 308D” cu numărul de înmatriculare XXX la volanul căruia se afla cet. Colesnic Vasile XX, iar pe bancheta din față cet. Colesnic Raisa. În rezultatul tamponării celor două mijloace de transport cet. Colesnic Vasile i-au fost cauzate fractură închisă, cominutivă a pateleii drepte cu deplasare și lezare a aparatului extensor a gambei, fractura rotulei; contuzia țesuturilor moi ale toracelui pe stânga, contuzia țesuturilor moi și echimoză în regiunea periorbitală pe stânga, care se califică drept vătămare corporală medie. Iar pasagerul autovehiculului de model „Mercedes 308D” cu numărul de înmatriculare XXX, Colesnic Raisa XX a.n XX, i-au fost cauzate fractură închisă a femurului stâng, 1/3 medie cu deplasarea fragmentelor; fractură închisă, cominutivă a femurului drept, 1/3 distală; fractură închisă a osului radial pe stânga în loc tipic cu deplasarea fragmentelor; plăgi contuze pe cap și genunchiul drept, care se califică drept vătămare corporală gravă.

Materialele cauzei denotă că, instanța de apel corect a constatat că Biciu Alexandru prin acțiunile sale intenționate a săvârșit încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, infracțiune prevăzută de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Colegiul atestă că, instanța de apel și-a argumentat soluția prin declarațiile părților vătămate Colesnic Raisa și Colesnic Vasile; declarațiile martorului Cenușa Oleg; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din XX (f.d.9-16);

raportul de expertiză nrXX din 16.11.2019 (f.d.52-53); raportul de expertiză judiciară nr. XX din 16.11.2019 (f.d.54-55), cert se demonstrează comiterea de către inculpatul Biciu Alexandru a infracțiunii încriminate, probe care sânt descrise și analizate obiectiv în decizia atacată.

Totodată, instanța de apel a apreciat și-a argumentat aprecierea inclusiv și a declarațiilor martorului Biciu Cristina, care este soția lui Biciu Alexandru.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit respinge argumentele avocatului Conoval Igor în partea dată, ca fiind de jure inadmisibile. De asemenea, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția lui Biciu Alexandru, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, instanța de apel expunându-se argumentat asupra tuturor alegațiilor recurentului.

Colegiul penal lărgit conchide că, nu este întemeiată critica din recursul declarat de avocatul Conoval Igor, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestuia, a probelor ce a dus la stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Biciu Alexandru.

Colegiul respinge și alegațiile avocatului Conoval Igor precum că, deși instanța de apel a admis apelul apărării prin care s-a solicitat achitarea, aceasta i-a stabilit o pedeapsă prea aspră inculpatului, or, instanța de apel a invocat în decizia recurată că apelul apărării este întemeiat doar pe critica modului în care instanța a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent prin prisma temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală, întemeiată și motivată.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat că inculpatului Biciu Alexandru i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise.

Cu referire la criticele invocate de partea apărării, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal,

persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal lărgit relevă că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, reieșind din materialele cauzei, instanțele de judecată corect au ales tipul pedepsei, mărimea pedepsei, întemeiat considerând-o eficientă pentru atingerea scopului legii penale. Colegiul penal consideră că, aplicarea pedepsei cu închisoare la caz, este legal argumentată, echitabilă și capabilă de a contribui la corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că, instanțele de fond corect i-au aplicat inculpatului pedeapsa, conducându-se de principiul individualizării acesteia (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului Conoval Igor precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse sub formă de 3 ani închisoare în privința inculpatului Biciu Alexandru, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art. 264¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Instanța de recurs respinge alegațiile apărării precum că instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, or în partea descriptivă a deciziei contestate a fost efectuată o analiză detaliată a infracțiunii comise, a urmărilor prejudicabile cauzate prin comiterea acesteia, coroborate cu personalitatea inculpatului.

În concluzie, Colegiul penal lărgit menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de

pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal lărgit mai reține că, avocatul Conoval Igor invocă în prezenta speță și incidența cazului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Respectiv instanța de recurs reține că, din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia acestuia, nu a fost confirmată vinovăția inculpatului Biciu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal și faptei acestuia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată inculpatului, Colegiul apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât din materialele cauzei se atestă că atât la etapa urmăririi penale cât și judecarea cauzei în primă instanță și în apel, partea apărării nu a invocat careva erori cu privire la încadrarea greșită a faptei inculpatului.

Prin urmare, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile pentru recurs menționate la alin.(1) pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, iar la caz instanța de apel nu a recalificat acțiunile inculpatului Biciu Alexandru, însă l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, precum a fost pus sub acuzare prin ordonanța de punere sub învinuire din 25 ianuarie 2020 dar și potrivit rechizitoriului întocmit de către partea acuzării (f.d.106-107, 113-120, vol. I).

Colegiul atestă că, circumstanțele pentru calificarea faptei au fost constatate de către prima instanță și menținute de către instanța de apel, inclusiv din declarațiile părților vătămate Colesnic Raisa și Colesnic Vasile, pe care, deși partea apărării le consideră neîntemeiate, invocând că aceste probe sunt combătute de alte probe, instanța de recurs le apreciază ca fiind consecvente, care au fost depuse sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false.

Totodată, Colegiul constată discrepanță în alegațiile recurentului, or, avocatul Conoval Igor pe de o parte susține că probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpatului Biciu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal și solicită achitare acestuia, iar pe de altă parte invocă că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, ținând cont de cele stabilite de către instanța de apel și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatului, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, Colegiul apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatului Biciu Alexandru a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal. Mai mult, apărarea invocând acest temei de casare nu a indicat în baza cărei norme legale, în opinia sa, urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului în condițiile invocării încadrării greșite de către instanță a faptelor acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că argumentele din recursul declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului sunt neîntemeiate, iar motivele

aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute la art. 6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de recurs consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei atacate prin prisma celor invocate, astfel că recursul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Biciu Alexandru, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Biciu Alexandru XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la *23 decembrie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion